

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI

Rijeka, Zadarska 1 i 3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu Jasenki Pavišić Čačić kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja ADELCHI ORTIS iz Udina (Republika Italija), Via Milazzo 1, OIB: 99298209844, kojeg zastupa Ivica Rušin, odvjetnik iz Rijeke, I. Filipovića 17, protiv tuženika ORTIS COMMERCE d.o.o., u stečaju, Čavle, Kikovica bb, OIB: 27408374267, kojeg zastupa Edviga Sušenj Janjatović, odvjetnica iz Rijeke, Zagrebačka 18, radi utvrđenja, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 7. srpnja 2016. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja Ivice Rušina, odvjetnika iz Rijeke i punomoćnice tuženika Edvige Sušenj Janjatović, odvjetnice iz Rijeke, a objavljene dana 22. kolovoza 2016. godine

presudio je

I. U cijelosti se odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da se utvrdi kao osnovana novčana tražbina tužitelja u iznosu od 67.145.664,43 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

II. Tužitelj je dužan nadoknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 68.265,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku po čl. 29. stavak 2 (ostali odnosi) ZOO-a od donošenja presude do isplate, sve u roku od 8 dana.

Obrazloženje

U predmetnoj parnici, tužbom od 24. travnja 2014. godine, tužitelj je zatražio da se utvrdi osnovanom novčana tražbina u iznosu od 67.145.664,43 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku otvorenim nad tuženikom koju je stečajni upravitelj tuženika osporio kao neosnovanu. Za utuženo potraživanje je naveo da se temelji na činjenici uloženog temeljnog kapitala kojeg je tužitelj kao član društva unio u društvo tuženika u iznosu od 18.000,00 kn kao i da se radi o potraživanju koje je tužitelj stekao od društva Ortis Grandi Macchine s.r.l. Basiliano, u likvidaciji, prema ispravi od 18. lipnja 2004. godine, a koje je trebalo poslužiti kao osnov za dokapitalizaciju tuženika kojoj se zbog tehničkih poteškoća nije pristupilo. Dodatno se u postupku pozvao na činjenicu da mu je tuženik priznao predmetno potraživanje prema očitovanju od 28. prosinca 2009. godine ovjerenom kod javnog bilježnika dana 30. prosinca 2009. godine, da je izjave o otpisu ustupljenog duga tužitelj dao u svrhu izbjegavanja otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, kao i da je te izjave o otpisu duga povukao dana 30. ožujka 2012. godine kada je dao nalog da se u knjigovodstvenoj dokumentaciji tuženika to potraživanje ponovno uknjiži kao obveza prema tužitelju.

Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva. Naveo je da tuženik nije dužan vratiti tužitelju kao članu društva temeljni kapital u iznosu od 18.000,00 kn, odnosno, da se ne radi o tražbini višeg isplatnog reda pozivom na odredbu čl.

195. SZ-a, da tužitelj u postupku nije naveo pravnu osnovu utuženog potraživanja, da je sam sebi priznao dugovanje te je osporio tužitelju legitimaciju u pogledu potraživanja društva Ortis Grande Macchine s.r.l. kao i vjerodostojnost isprava podnijetih uz tužbu. Istaknuo je prigovor zastare te je podredno naveo da je izjavama o otpisu duga od 2. rujna 2011. i 6. rujna 2011. godine tuženik otpustio dug kako u pogledu glavnice tako i u pogledu zakonskih zateznih kamata, da je takva izjava o otpustu duga neopoziva i da tužitelj nalog za ponovnim knjiženjem tog duga od 30. ožujka 2012. godine ne proizvodi pravne učinke.

Tužitelj je osporio osnovanost tuženikovih prigovora, pozvao se na desetogodišnji zastarni rok po talijanskom pravu za potraživanja koja potječu iz poslova isporuke strojeva i dijelova za strojeve koje je društvo Ortis Grandi Macchine s.r.l. imalo s tuženikom, naveo je da je tuženik izvršio priznanje duga u 2004. i 2009. godini i da je dodatno prekid zastare uslijedio i prijavom utuženog potraživanja u stečajni postupak dana 23. svibnja 2013. godine. Podneskom od 9. listopada 2014. godine precizirao je da se iznos od 49.050.276,00 kn odnosi na dugovanja tuženika prema likvidiranom društvu Ortis Grande Macchine s.r.l., da se iznos od 18.077.378,43 kn odnosi na zakonske zatezne kamate obračunate na to potraživanje od 29. prosinca 2009. godine do dana otvaranja stečajnog postupka, a da se iznos od 18.000,00 kn odnosi na uplaćeni temeljni kapital kod tuženika.

Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu i saslušanjem svjedoka Gordana Blagojevića (l. spisa 121-122) i stečajnog upravitelja tuženika Lorisa Raka (l. spisa 134-136).

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog raspravljanja, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti.

Tužba od 24. travnja 2014. godine, podnijeta po uputi iz rješenja stečajnog suca ovoga suda poslovni broj St-91/2012 od 4. travnja 2014. godine, pravovremena je te predana unutar dodijeljenog roka od osam dana od primitka rješenja o upućivanju na parnicu (l. spisa 5 i 124-125) budući da je tužitelj rješenje o upućivanju na parnicu zaprimio dana 16. travnja 2014. godine prema dokazu označenom kao prilog 2 iza lista spisa 125.

U odnosu na potraživanje od 18.000,00 kn koje je tužitelj kao član društva uložio u temeljni kapital društva tuženika, ističe se da se ne radi o tražbini višeg isplatnog reda pozivom na odredbu čl. 195. SZ-a (NN 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13), važećeg u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, kojom je predviđeno da se tek u slučaju namirenja tražbina svih stečajnih vjerovnika u stečajnom postupku udio u dužniku može vratiti osnivačima, odnosno članu društva, i to u dijelu na koji bi ta osoba imala pravo na povrat uloženog u slučaju likvidacije izvan stečajnog postupka. Stoga se ne radi o tražbini koja se ispituje kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

U odnosu na preostalu razliku glavnice i obračunate kamate za koju tužitelj tvrdi da potječe od potraživanja društva Ortis Grandi Macchine s.r.l. prema tuženiku, a koje je prenijeto na tužitelja prema ispravi od 18. lipnja 2004. godine (l. spisa 14-15), u postupku je utvrđeno da je tužitelj ovlaštenik tog potraživanja. Navedeno iz razloga što je iz ovjerenog prijevoda isprave od 18. lipnja 2004. godine, po ovlaštenom sudskom tumaču za talijanski jezik, s lista spisa 218-227, a sve u vezi dokumentacije u spisu označene kao prilog 1 uz list spisa 119, utvrđeno da su potraživanja društva Ortis Grandi Macchine s.r.l. s osnova prodaje

robe tuženiku, u postupku likvidacije tog društva prenijeta na tužitelja Adelchi Ortisa prema pripadajućem popisu potraživanja s l. spisa 12, 16-18, 219-221 i 224-227. Stoga je tužitelj aktivno legitimiran u odnosu na taj dio utuženog potraživanja.

Nadalje, u postupku je utvrđeno da je tužitelj kao ovlaštenik ustupljenog mu potraživanja dao izjavu o otpustu duga u smislu odredbe čl. 203. ZOO-a (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15) koja predviđa u stavku 1 tog članka da obveza prestaje kad vjerovnik izjavi dužniku da neće zahtijevati njezino ispunjenje, a dužnik se s tim suglasi. Navedeno je utvrđeno uvidom u Izjavu tužitelja o povlačenju terećenja društva za potraživanje koje ima prema društvu tuženika u ukupnom iznosu od 12.700.000,00 kn ovjerenu kod javnog bilježnika 6. rujna 2011. godine prema ispravi s lista spisa 46, kao i izjavu o otpisu potraživanja koje ima prema društvu tuženika za iznos od 15.000.000,00 kn koje se odnosi na pripadajuće kamate prema ispravi ovjerenoj 2. rujna 2011. godine - l. spisa 47. Nastavno tome, iz dopunskog nalaza privremenog stečajnog upravitelja Gordana Blagojevića od 10. travnja 2012. godine prema ispravi s lista spisa 36-39 utvrđeno je da je preostali neisplaćeni dio ustupljenog potraživanja s društva Ortis Grandi Macchine s.r.l., slijedom izjava od 2. i 6. rujna 2011. godine, otpisan u knjigovodstvenoj dokumentaciji tuženika iz čega je sud utvrdio da se tuženik kao dužnik s izjavom o otpustu duga suglasi. Stoga je, po stavu ovoga suda, obveza tuženika prema tužitelju s osnova preuzetih potraživanja koja su izvorno pripadala društvu Ortis Grandi Macchine s.r.l. prestala postojati. Stvarnu volju otpusta duga potvrdio je u svom iskazu i svjedok Gordan Blagojević (l. spisa 121-122), koji je bio imenovan za privremenog stečajnog upravitelja tuženika, kada je naveo da je dug društva prema tužitelju umanjen s osnova oprosta zbog čega je predložio da se bilanca s tako iskazanim stanjem nakon izvršenog umanjenja obveza društva prema tužitelju ovjeri kod bilježnika što da je i učinjeno pa je došlo do situacije da ne postoje razlozi za otvaranje stečajnog postupka zbog čega je postupak po tom prijedlogu bio obustavljen. Za ponovni nalog za knjiženjem kojeg je tužitelj izdao dana 30. ožujka 2012. godine, a kako to proizlazi iz sadržaja zapisnika Porezne uprave, Područnog ureda Rijeka, klasa: 741-02/11-01/680, ur.br.: 513-07-08/12-27 od 20. rujna 2012. godine (l. spisa 69-102), prema izjavi o povlačenju odobrenja za ukupan iznos od 27.700.000,00 kn, utvrđeno je da je bez učinka na pitanje postojanja obveze po toj osnovi s obzirom da su izjave o otpustu duga proizvele svoje pravne učinke jer je tuženik kao dužnik saznao za otpust odnosno odobrenje, štoviše i proveo ga u svojoj poslovnoj dokumentaciji. Slijedom navedenog, zbog utvrđenog prestanka obveze otpustom duga, sud je ocijenio pravno neosnovanim i ovaj dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na potraživanje glavnice i kamata prenijetih na tužitelja od strane društva Ortis Grandi Macchine s.r.l., u likvidaciji. Slijedom takvih utvrđenja, tužbeni zahtjev valjalo je odbiti zbog čega je odlučeno kao točki I. izreke presude.

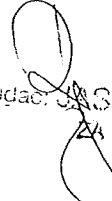
Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1 i 155. ZPP-a (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13). Tuženiku su priznati troškovi zastupanja po odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u granicama specificiranog troškovnika i to za sastav odgovora na tužbu 10.000,00 kn (T.br. 8.1.), zastupanje na ročištu od 1. listopada 2014. godine 5.000,00 kn (T.br. 9.2.), zastupanje na ročištu od 26. studenoga 2014. godine 5.000,00 kn (T.br. 9.2.), zastupanje na ročištu od 26. ožujka 2015. godine 10.000,00 kn (T.br. 9.1.), zastupanje na ročištu od 3. rujna 2015. godine 10.000,00 kn (T.br. 9.1.), sastav podneska od 28. rujna 2015. godine 500,00 kn (T.br. 8.3.), zastupanje na ročištu od 27. siječnja 2016. godine 5.000,00 kn (T.br. 9.2.), zastupanje na ročištu od 7. srpnja 2016. godine 10.000,00 kn (T.br. 9.1.), PDV 25% 12.765,00 kn, dok će trošak sudskih pristojbi s obzirom na tuženikov

uspjeh u sporu odgovarajućom primjenom odredbe čl. 4. točka 2 Zakona o sudskim pristojbama pasti na teret tužitelja. Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke.

U Rijeci, 22. kolovoza 2016. godine

Sudac
Jasenska Pavišić Čačić

Sudac: JASENKA PAVIŠIĆ ČAČIĆ v.r.
ZA TOČNOST OTPRAVKA

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 8 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.